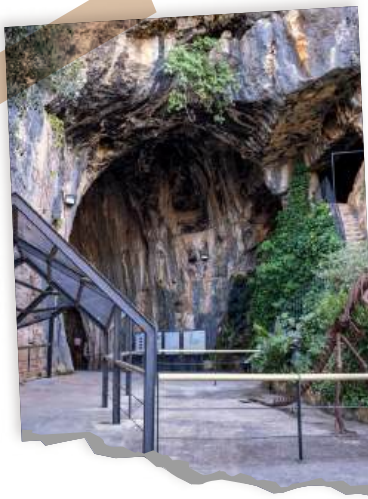

La Cova de les Calaveres

Situada sobre el marge dret de la vall del riu Girona, la cavitat és cèlebre per la seua dilatada història sent utilitzada com a refugi per l'home paleolític fa més de cent mil anys. Des d'aquests remots temps fins als nostres dies, han quedat nombroses mostres de la utilització i pas de l'home per allí. De l'Era paleolítica correspon l'ossera del seu interior amb restes òssies de grans mamífers.

Fa cinc mil anys la galeria va albergar soterraments neolítics dels pobladors de la vall. Amb posterioritat i en època Iber-Romana la cavitat va ser utilitzada com a santuari on es depositaven ofrenes, ritus generalment vinculats a la fertilitat i culte a la terra.

Al principi de S. XVIII la cova era considerada com molt gran i no se li havia trobat fi, aquest segle va veure les primeres expedicions documentades per a esbrinar les seues dimensions. En 1768 un grup de veïns després d'explorar-la va trobar en el seu interior les restes òssies de 12 persones, presumptament agricultors musulmans d'època medieval que van quedar atrapats i van morir en fer treballs de captació d'aigües, el relat ens ha quedat escrit per Cavanilles, cap a l'any 1795. Aquesta troballa va donar nom a la cova i va passar com a llegenda al folklore popular engrandint llegendes de reis moros, tresors i princeses.

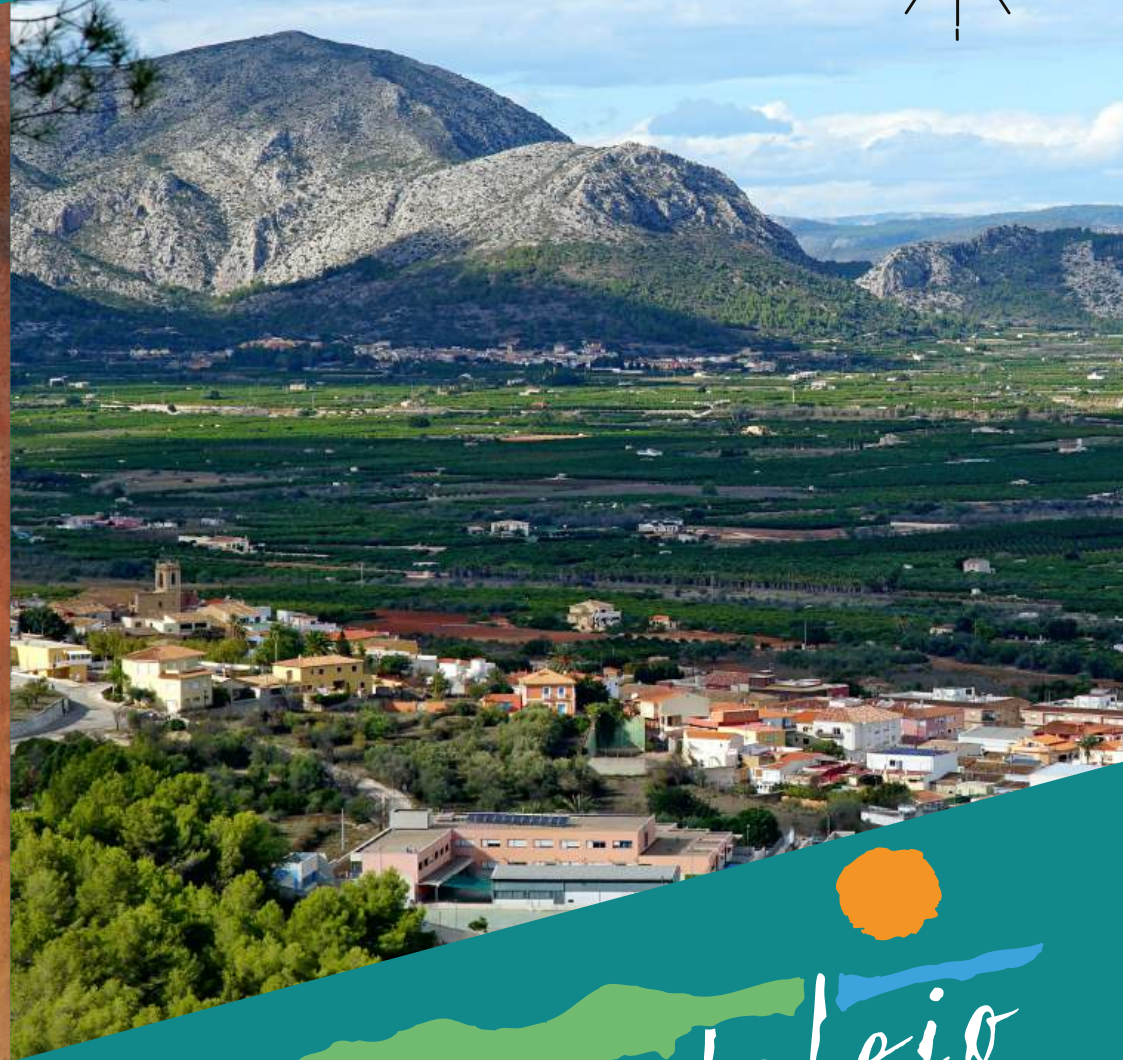
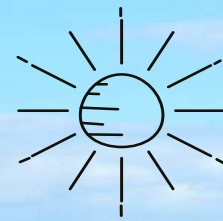
Més recentment durant la Guerra Civil espanyola va ser utilitzada com a magatzem d'explosius.

La cova ha sigut molt visitada des de principis de segle per estiuers i gents del poble en dates assenyalades com a Pasqua, en els anys seixanta va quedar urbanitzada i oberta al públic com a cavitat turística.

PR-CV445 (Sender del Seguí)

Paisatgisme, botànica i etnologia s'entrellacen en la ruta que l'Ajuntament va habilitar l'any 2016 amb la recuperació i connexió dels més importants senders de muntanya del municipi com a oferta turística complementària a la Cova de les Calaveres. La iniciativa, portada a cap

per un taller d'ocupació ha permés recuperar els antics forns de calç o fontetes com la del Marqués. També transcorre per l'edificació del mas de Ca'l Durà, refugi en altres èpoques de roders com Josep de la Tona. Tot això i més en un recorregut homologat per la FEMECCV d'11,6 kms i de dificultat baixa amb panells interpretatius de fauna i flora.

Benidoleig
Belleza Natural

Història

Benidoleig era una de les alqueries de la Vall de Laguar, en la part inferior d'aquesta vall, aquest reunia en una sola entitat a nou demarcacions denominades Benimantell, Alfeix, Campell, Isber, Orba, Tormos, Trullenc, Alcúdia i la ja citada a Benidoleig.

Al voltant de 1398 el cavaller mossén Vidal de Vilanova figurava com a amo de les valls de Laguar i Pego. Per circumstàncies personals el mateix 1.398 procediria a vendre la Vall de Laguar a l'antic senyor d'Ondara, Lluç de Bonastre. Les no massa pròsperes circumstàncies econòmiques del nou senyor, farien que al cap de sis anys, es decidira separar la part inferior de la vall, és a dir l'alqueria de Benidoleig, per a procedir a la seua separació i venda al Cavaller de Gandia En Jaume Verdeguer. Totes aquestes premisses van desembocar el 20 de febrer de 1404, en el naixement de Benidoleig com a entitat independent social, jurídica i econòmicament dins del Regne de València, amb el seu terme municipal amb "Mero et mixto imperio" i jurisdicció alta i baixa.

L'etimologia en àrab de Benidoleig significa tribut dels Doleig, va anar en un principi una alqueria àrab de les moltes que es van instal·lar a la vall del riu Girona.

Quan en 1609 es va produir l'expulsió dels moriscos, Benidoleig va patir la despoblació i la ruïna del camp fins que a partir de 1911 van ser repoblades les seues riques terres pels mallorquins. Benidoleig, fidel als seus orígens, és un poble eminentment agrícola. Històricament recolzat en el cultiu de secà i la producció de la pansa, actualment destaca per la producció de cítrics, amb gran varietat en taronges, que ocupen la major part del total de la superfície cultivada.

Serveis

A Benidoleig existeixen tres urbanitzacions: "Rincón del Silencio", "España la vieja" i "Aldea de las cuevas", en les quals la majoria dels seus residents provenen d'Alemanya i Gran Bretanya. Als 1.218 habitants de Benidoleig, se sumen al voltant de 530 residents estrangers que aporten al municipi un enriquidor aire cosmopolita. Serveis bàsics com ara guarderia o l'escola, el Centre de Salut, o infraestructures culturals com l'Auditori municipal, instal·lacions esportives com la piscina, el camp de futbol per a la pràctica d'esports ofereixen totes les comoditats per a una afable vida en aquest acollidor poble de l'interior, amb fàcil accés a les més importants platges de la comarca i pròxim al camp de golf de la veïna població de Pedreguer.

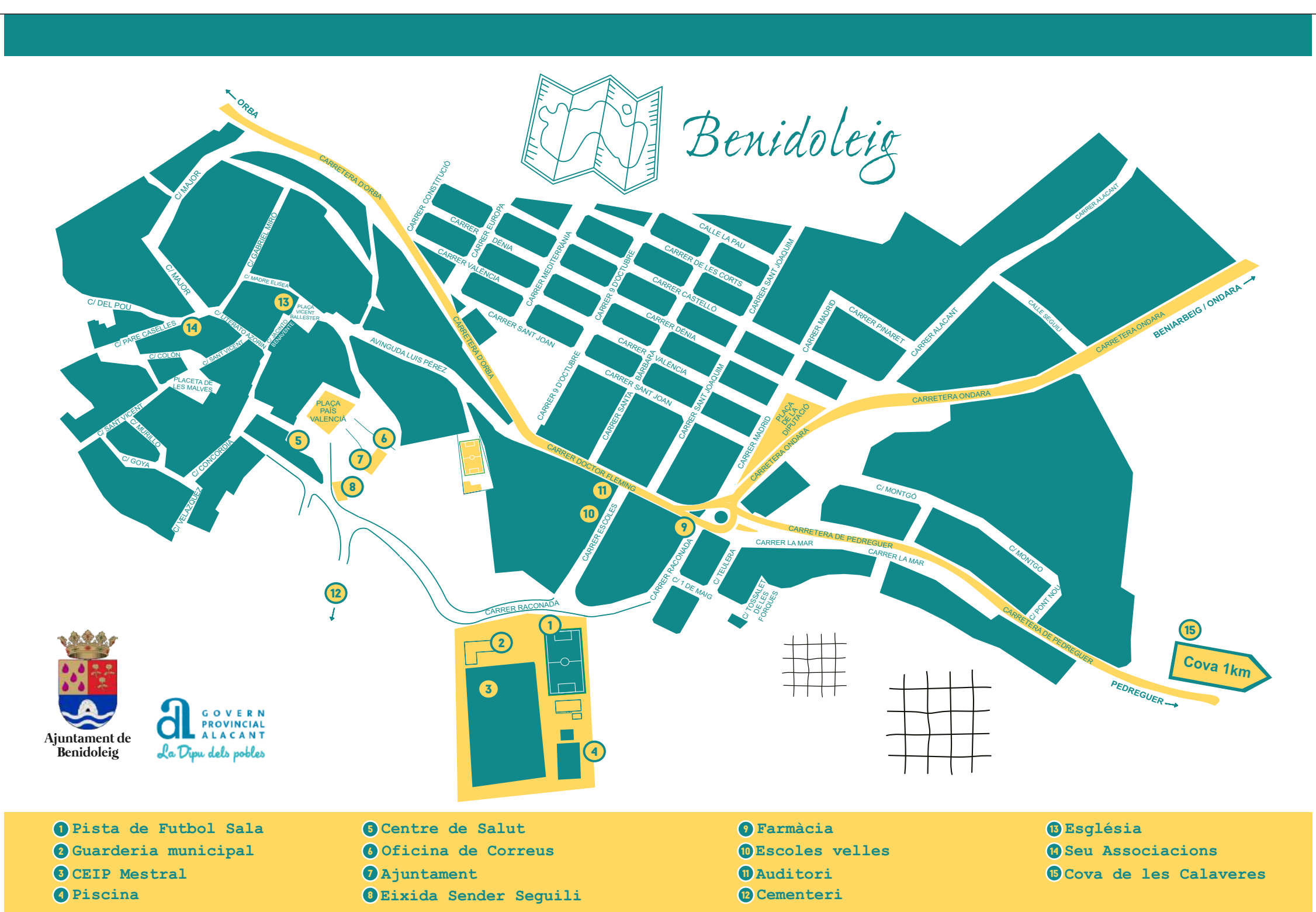
Gastronomia

Com a bon poble mediterrani, parlar de gastronomia és parlar de cultura. La taula en els restaurants és un bonic espectacle on els plats tradicionals conviuen amb receptes de cuina internacional.

Val la pena destacar els aperitius típics de Benidoleig com ara les mandonguilles, el bull amb ceba, els capellans, les faves bullides, polp en salsa, la sang amb ceba o la gamba amb bleda.

Plats de la mar i de l'horta com les coques, que podem gaudir amb embotits com les llonganisses, les botifarres o el blanquet, sense oblidar la sobrassada, reminiscència dels antics colons mallorquins.

Com a ingredient indispensable en els plats més típics es troba l'arròs, ja siga cuinat amb conill i tomaca, amb fesols i penques, al forn amb embotit, o en la mundialment coneguda paella. A aquests plats caldria afegir el tradicional "putxero".

Festes

Benidoleig celebra les seues festes patronals a partir del primer dijous d'agost, en honor a Santa Bàrbara, la Immaculada Concepció i la Santíssima Sang. Els actes religiosos transcorren durant tres dies seguits. A la nit, les populars revetles i concerts atrauen a gent de tota la comarca de la Marina Alta que es diverteixen mesclant-se amb els veïns del poble, estiuencs i residents estrangers.

El dilluns següent al Dilluns de Pasqua, se celebra la tradicional Fira de Sant Vicent a la Cova de les Calaveres, festa dedicada al sant més universal de tots els valencians, on veïns i visitants, majors i xicotets comparteixen i gaudeixen nombroses actuacions i tallers, finalitzant amb la tradició de menjar-se la Mona, un dolç típic que gaudeix de gran prestigi en la

rebosteria lleuantina. Amb aquesta festa es tracta de retornar l'esperit del tancament de les festes de pasqua a la Marina Alta, que des de temps immemorials ha tingut en la Cova de les Calaveres el seu escenari per

excel·lència.

Altres festivitats han anat arrelant al calendari en els últims anys com la fira de comerç i d'Associacions locals, la caminada al Seguili o la festivitat de Sant Joan.

